

ספינת הסילים "איבטח" - הראשונה שנמסרה לישראל - בשעת הפלגה

הדליק אורות, מנוקות הספינות ממקום מעגן בן אחר זו לעבר הפתח הצדדי של המעגן. על החוף עומדים אנשי-המכס הצרפתים וכמה קציני חיל-הים הצרפתי. הם מנפנים לספינות הנעלמות בחשיכה.

★ ★ ★
"לכבות את האורות"

ב ים הפתוח. המשפחות קטנות דור הרת במלוא הקיטור. מהירותן יכולה להגיע ל-40 קשר, כ-75 קילומטר לשעה, אבל הן לא שטות במהירות המירבית, כדי לא ליגע את המנועים החדשים. מרחוק מב' היקים האורות של צוקי גיברלטר.

"לכבות את האורות!" עוברת הפקודה. הספינות חוצות את המיצר בעלטה גמורה.

★ ★ ★
"משהו חמור!"

ב יתן של שר החוץ הצרפתי מוריס שומאן. הטלפון מצלצל בחדר השניה. מוריס שומאן בפיגמה קופץ כי הלום רעם. הוא מרים את השפופרת. "השתגעתי?" הוא זועק לתוך האפרכסת, "בשעה כזאת בלילה?"

"מצטער כבוד השר," אומר הקול מה עבר השני של הקו, "קרה משהו חמור." "מה יכול לקרות בלילה חג המולד? סטנה קלאוס לא בא?" נוזף בו שומאן.

"לא, זה הנורבגים," אומר הקול. הם אומרים שאין להם בכלל חברה בשם סטארבורד אנו אויל, ושלא ידוע להם כלל שורבגיה קנתה איוה ספינות ממסנה צרפתית. יש להם מספיק מספנות משלהם.

"מה? ?" זועק שומאן, "תאסף את כולם במשרד. אני כבר בא!"

★ ★ ★
הצי הצי

מטה הצי הכוחות המזוינים של מצרים. קהיר. מיספר קצינים מצריים רכונים על שולחן עליו פרושה מפה ימית.

"הן נמצאות עכשיו ליד חופי סיציליה," מסביר מפקד חיל-הים המצרי, "בדרך ל-חיפה הן תעבורנה ליד יתן וכרתים. בני קודה הוא נוכח להשיג אותן. במרחק של 20 קילומטר יפגעו ספינות הטילים שלנו בול, כמו שהיה עם אילת."

"אתה משוגע?" משיב לו הרמטכ"ל ה מצרי. "הן לא שטות לבד. סביבן מרוכז כמעט הצי הסוחר של ישראל. הן שטות צפוף מאוד. אנויות-המשא שטות ממש ליד הספינות. כל טיל שתירה יפגע באוניה גדולה, אפילו יודתנו הגדולה. ברית-המועצות, לא תבין זאת אם נתקוף צי-סוחר בים הפתוח. העולם יהיה נגדנו. חוץ מזה - כל השמים מלאים פאנטומים ישראלים. זה יאפשר לישראל לתקוף את כל האוניות שלנו בכל מקום. לא, תודה. היה לי מספיק השבוע. אני לא רוצה שהם ירכזו את כל הצי המצרי במל חיפה ויני פו עליו דגלים ישראלים."

★ ★ ★
"אנחנו לא יהודים!"

מל חיפה. פועלי הנמל מובילים אר-גזי פרי בקרונות ארוכים, אל המנופים, שיטעו אותם לבטי האוניות העוגנות ל-אורך הציפים.

"סידרנו את לסקוב," זועק פועל נמל אחד לחברו המנופאי. "לסקוב זה, זה צרפתי?" שואל המנופאי.

"תראה אותם שם, איוה חג היום?" אומר סבל במל אל חברו. "כל החיפאים האלה השתגעו. לא הולכים לעבודה, רק עומדים עם משקפות על הגנות ומסתכלים. שמע! זה רעיון! לא עובדים היום! שילך לסקוב עם כל הנמלים שלו. אנחנו הולכים לקחת

גיים בלונדיים וגבוהי-קומה. "אלה הקצינים הנורבגים שלכם," מתלוצץ קצין-מכס צרפתי. "למה לא אמרת לנו קודם ללמוד נורבגית?" שואל אחד הספנים הישראליים. "זה בסדר," קורץ לו קצין המכס הצרפתי. "הנורבגים האלה יודעים עברית. הם למדו באולפן בקיבוץ."

כעבור שעה קלה כבר רועמים מנועי הספינות. רעשם נבלם בצפירות הנמשכות ועילות מארובות האניות במל.

"כל המכוונות מלא קדימה!" עוברת ה-שאגה מספינה לספינה. בחשיכה, מבלי ל-

מנשקים את רעותיהם וילדיהם. בעלת ה-מלון, שרמעות עומדות בעיניה, עוברת מ-אחד לאחר ונושקת אותו על שפתיו. "מצטערים," אומר לה קצין ישראלי. "לא ידענו שאנחנו מפליגים. פתאים... לפני שעה... אמרו לנו לעלות על הספינות."

אוטובוסים לוקחים את עשרות אנשי ה-צוות הישראליים אל הנמל. בדרך מגיעה לאונייה תרועה גדולה. בהתאם למסורת ה-חלו האניות העוגנות במל לצפור בצופריהן לכבוד חג המולד.

במספנת פליקס אמיר ממתנים כמה קצי-

פינות לפאנאמה. אתה יודע כמה קשה היום להשיג צותי ימאים?"

אל מול השניים צועד קצין ישראלי, לבוש מדי חיל-הים של צה"ל. פליקס פותח את ידיו לקראתו ומחבקו.

"מון אמיר" הוא אומר לישראלים. "אתם נפלאים, באמת נפלאים. אין לך מושג כמה צר לי שהייתם נאלצים לוותר על הספינות. אני יודע כמה הן דרושות לכם. אבל אולי אתה מוכן לעשות לי עוד טובה קטנה. עשיתי עסקה מצוינת. מכרתי כבר את ה-ספינות לנוורבגים. לרוע המזל, מון דייה, אין להם צוותים להסיע את הספינות. אולי אתה מוכן להשאל להם את הצוותים שלך שבמילא לא עושים שום דבר. זה יתן קצת הכנסה במטבע זר למדינת ישראל."

"זו הצעה מורדה," משיב לו הקצין הישראלי מסוייג. "אני חייב להתייעץ עם ה-שגרירות."

★ ★ ★
קצינים נורבגים

מ שר החוץ הצרפתי פאריס. מנהל מחלקת סחר-החוק, משוחח במש-רד עם מספר אנשי בטחון צרפתיים.

"העסק הזה לא מוצא את בעיני," אומר מנהל המחלקה. "משהו כאן מריח לא טוב. הישראליים החזירו את הספינות וקיבלו את הכסף. חברה פאנאמית בבעלות נורבגית ה-רשומה בלונדון כבר קנתה אותם. הם רי-צים להעסיק את הצוותות הישראליים. מב-חינה חוקית זה בסדר. אבל זה מריח לא טוב. אני רוצה שתעמדו על המשמר. תעקבו אחרי מר מרטין סיים הזה. עליכם להב-טיח שהספינות לא יגיעו ליד הישראליים."

"אוקיי בוס," משיב לו איש בטחון צר-פתי, "סמוך עלינו, הכל היה בסדר." "המקורפונים עובדים?" שואל מנהל ה-מחלקה. — "כן, בוס," באה התשובה.

"בסדר, אז תסתלקו מכאן. שהנורבגים לא ירגיש שאנחנו חושדים במשהו."

אנשי-הבטחון מסתלקים. מזכירה חנינית מכניסה אל החדר את מרטין סיים. הוא קורץ לה, לוחץ את ידו של מנהל המחלקה ומתישב מול שולחנה. כשהוא שולף מ-תיק עימה של ניירות, "יש לך תיק כמו לגיימס בונד," מתלוצץ הצרפתי.

"המוזכרה שלך מזכירה קצת את החתי-כות בסרטים של גיימס בונד," משיב לו הנורבגי. סיים פורש על השולחן את ה-ניירות. תעודות רשמיות המעילות כי חברת סטארבורד אנו אויל קנתה את חמש הספינות במספנת פליקס אמיר בשרבורג, ו-כי היא עומדת להעבירן לפאנאמה.

מנהל-המחלקה הצרפתי שורק את הנעימה הידועה מתוך מסירות שרבורג כשהוא בוחן את המיסמכים. הוא מצלצל בעמון. נכנס פקיד המאשר: "בדקנו את הכל בוס. התברר רשומה בפאנאמה. שר-החוץ לשעבר של פאנאמה, אוקטאביי פאראגאס, מוצג אותה."

"אוקיי," אומר המנהל הצרפתי לנוורבגי. "הספינות שלך. אתה יכול לקחת אותן. אבל בלי חולמות. אני רוצה לכולם בטוח. אתה לא מסדר אותי. הצוותים יכולים לה-יות ישראליים. אבל הספינות יצאו משר-בורג רק עם קצינים וקפיטאנים נורבגים."

"זה מובן מאליו," אומר לו סיים בחיוך. "הקצינים הנורבגים כבר נמצאים בשרבורג."

★ ★ ★
הנורבגים למדו באולפן

מז שרבורג. ליד חגי-המולד. לילה קריר אבל ללא גשם. האניות העוגנות במל הענקי מקושטות בשרשרות פנסים צבעוניים. על החוף מצלצלים פעמוני הכניסות. מלחים שטויים מסתובבים במס-באות ובסימטאות.

במלון אטלנטיק מצטופפים הימאים הי-ישראלים המזמינים ליד גזר בנייה ימית

ג'ימס בונד במפרץ סואץ

ב יום בו נודע לאזרחי ישראל על פרשת המיסותורן של מילוט 5 ספינות הטילים מנמל שרבורג, העסיק אותם עוד עניין. היה זה אחרי שפורסם כי יחידת צה"ל פשטה בליל-שבת על מוצב מצרי סמוך לראס גרייב שבמפרץ סואץ. תקפה את המוצב - שדובר צבא מצרים הגדירו כתחנת מכ"ם - הרגה בו שני חיילים ושבתה ארבעה אחרים. פשיטה זו, שבוצעה בדיוק באותו איוון בו נערכה לפני מיספר חודשים הפשיטה המשויינת של צה"ל, בה הושמדה, בין השאר, תחנת מכ"ם מצרית. לא נראתה לפי הפירוטומים בעיתונות, כמשהו יוצא-דופן בשרשרת הפשיטות האחרונות של צה"ל בחזית התעלה. אולם היא זכתה לפירסום בכתורות ראשיות, כשהגדיל לעשות מכולם הצהרון מצריים, שהקדיש לה כותרת ראשית: "הרמטכ"ל לאנשי הפשיטה: מיבצעכם כאילו לקוח מעולם הסרטים!"

לפי תיאורו של רן אדליסט, הכתב הצבאי של הטלוויזיה שנטל חלק בפשיטה, היה זה מיבצע צבאי מוצלח של יחידת רגלים קטנה. אולם לאזרחי ישראל, שהתרגלו כבר לפשיטות מוצלחות מעין זו, קשה היה להבין מה הקונץ המיוחד של המיבצע. נכון שהפושטים הצליחו להגיע אל היעד ולעזוב אותו מבלי שהמצרים יתפסו מה קורה. נכון שכוחות של המצרים שנמצאו במרחק קילומטרים ספורים מיעד הפשיטה, שהיה במרחק של עשרה קילומטרים מהחוף, לא השו לעזרת חברהים המותקפים. כל זה עדיין לא מצדיק את הרעש. אבל לא לשוא הוגדרה פשיטה זו, גם על-ידי כתבי-חזון. כ,אחד המיבצעים המוצלחים ביותר של צה"ל בשנה האחרונה, בה היו הרבה מיבצעים מוצלחים. כאשר יגיע היום,

כפתח בונקר מצרי

שניים מכוח הפשיטה של צה"ל נכנסים אל פתחו של בונקר מצרי במוצב שנכבש וטוהר. כוח מצרי, אשר חנה קילומטרים ספורים מן המוצב, אי חש לעזרת חבריו שהותקפו במפתיע.

ונתן יהיה לפרסם את מלוא הפרטים הקשורים בפעולה זו, יעמדו אפילו הנלהבים שב-אזרחי ישראל פעורייפה ונוהמים נוכח התושייה והכושר המיבצעי של חיילי צה"ל. מה שהתברר בעיקבות הפשיטה הוא ששלישי מצרים חוששים ללנות לעמם ולצבאם את האמת על פשיטות צה"ל. צה"ל אינו מפרסם את הכל על פעולותיו, מסיבות משלו. אבל המצרים מעלימים במתכוון פרטים הידועים להם, מחשש לפגיעה בינלאומית ביוקרתם. כפי שכתב השבוע הפרשן הצבאי של מעריב, שמואל שגב: "עוד במלחמת ששת-הימים הביעה ברית-המועצות מורת-רוח מחוסר הכוננות בצבא מצרים ומן העובדה שהתבוסה הערבית פגעה באמיתות הנשק הסובייטי. העובדה שבידי ישראל נפלו כלי-נשק-ומטוסים לא הרגינה במיוחד את ממשלת ברית-המועצות."

למרות שגיששו באפילה לגבי פרשה זו, יכלו אזרחי ישראל השבוע להוריד את הכובע בפעם נוספת בפני חיילי צה"ל ולומר להם בביטחון מלא: "כל הכבוד!"